

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 15/25
24.10.2025.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Марка Јоцића, Маје Илић, Драгана Ћесаровића и Весне Лукачевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против **окривљених АА, ББ и ВВ**, због кривичних дела трговина утицајем у продуженом трајању из члана 366 став 3 КЗ у вези члана 61 КЗ и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Ђукановића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Небојше Петровића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.214/21 од 22.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2025. године, у присуству јавног тужиоца Јавног Тужилаштва за организовани криминал Миленка Мандића, окривљених АА, ББ и ВВ, бранилаца окривљених адвоката Владимира Ђукановића, Небојше Петровића, Ђорђа Калања и Бојана Станојловића, након већања и гласања, дана 24.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

I

Усвајањем жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.214/2021 од 22.01.2025. године, само у односу на окривљеног ВВ и у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење окривљеног ВВ због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредби чланова 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика и одредбе члана 359 став 1 Кривичног законика **осуђује на казну затвора у трајању од 4 (четири) године**, док се жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Небојше Петровића **ОДБИЈА** као неоснована а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.214/2021 од 22.01.2025. године се у непреиначеном делу у односу на окривљеног ВВ, **ПОТВРЂУЈЕ**.

II

Усвајањем жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.214/2021 од 22.01.2025. године у односу на окривљену АА и у односу на окривљеног ББ и у том делу се предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.214/2021 од 22.01.2025 године, окривљена АА и ВВ су оглашени кривим и то окривљена АА због извршења кривичног дела трговина утицајем у продуженом трајању из члана 366 став 3 у вези члана 61 Кривичног законика а окривљени ВВ због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 Кривичног законика, па је окривљена АА осуђена на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца у коју јој се урачунава време проведено у притвору од 15.10.2021. године до 10.12.2021. године и од 24.12.2021. године до 31.03.2022. године и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 31.03.2022. године до 06.06.2022. године, док је ВВ осуђен на казну затвора у трајању од једне године. На основу члана 264 став 1 у вези члана 261 став 2 ЗКП, окривљена АА је обавезана да суду надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 960,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде. На основу члана 264 став 1 у вези члана 261 став 2 тачка 9 ЗКП окривљени АА и ВВ су обавезани да суду плате паушални износ од по 40.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде. На основу члана 258 ЗКП оштећени ГГ се ради остваривања имовинско-правног захтева упућује на парнични поступак. Окривљени ББ је на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из члана 359 став 1 Кривичног законика у вези члана 61 Кривичног законика и одлучено је да у том делу трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против означене пресуде жалбе су изјавили:

Јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Бранилац окривљене АА, адвокат Владимир Ђукановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се окривљена ослободи од оптужбе или да се жалба усвоји, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а да окривљена и бранилац буду позвани на седницу већа Апелационог суда у Београду, Посебно одељење.

Бранилац окривљеног ВВ, адвокат Небојша Петровић, са предлогом да се

окривљени ВВ ослободи од оптужбе, а да бранилац буде позван на седницу већа.

Одговор на жалбу тужиоца доставили су браниоци окривљеног ББ, адвокат Ђорђе Калањ и адвокат Бојан Станојловић, у ком су предложили да се жалба ТОК-а одбије као неоснована а да браниоци буду обавештени о јавној седници већа ради присуства.

Јавно тужилаштво за организовани криминал доставило је поднесак Ктж.бр. 42/25 од 2.7.2025. године, у коме је предложило да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење а жалбе бранилаца окривљених одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је одржао седницу већа на којој је размотрио списе, па је, испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, нашао:

Жалба тужиоца је основана, док је жалба браниоца окривљеног ВВ неоснована.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка, бранилац окривљеног ВВ у изјављеној жалби указује да суд није утврдио која су овлашћења и обавезе окривљеног ВВ, те да није прибавио извод из Правилника о систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Републике Србије, због чега је и пропустио да констатује да окривљени није руководио организационом јединицом која је била задужена за спровођење посебних доказних радњи, него је то било у надлежности Управе криминалистичке полиције. Даље се у изјављеној жалби наводи да је у поступку утврђено да је сведок ДД имао информацију да се припрема убиство ..., а сведок ЋЋ је изјавио да је током примене мере тајног надзора и комуникације забележен разговор у ком ... и лице повезано са њим изјављује да нема намеру да се сукоби са ГГ ако то буде обострано, што представља индиције о основаности оперативне информације о којој окривљени ВВ није могао говорити пред судом а суд га је није ослободио чувања тајних података. Такође се у изјављеној жалби указује да је изрека побијане пресуде нејасна, с обзиром да није објашњено којим то конкретним радњама је окривљени ВВ спречавао полицијске службенике ПУ у Новом Саду да примене посебне доказне радње тајног праћења и снимања. У изјављеној жалби се даље наводи да није било никаквог састанка о ком говори једино сведок ДД да је наводно од стране првоокривљене АА, наложено отварање “фиктивне оперативне обраде над ...”.

Најпре, по оцени Апелационог суда у Београду, изрека побијане пресуде у односу на окривљеног ВВ је јасна, разлози пресуде нису противречни изреци, пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама које су предмет доказивања у односу на овог окривљеног, разлози у пресуди су јасни, непротивречни и чињенице које су предмет доказивања не садрже противречности између оног што се наводи у разлозима пресуде, о садржини исправа или записника, о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника, опис радње кривичног дела садржи све битне елементе, кривично дело је тачно одређено, па тако и није дошло до повреде Кривичног закона у смислу одредбе члана 439 ЗКП, па је самим тим првостепени суд у побијаној пресуди потпуно утврдио чињенично стање, извео све доказе на којима је засновао своју пресуду у односу на

окривљеног ВВ због чега су жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

Наиме, стоји чињеница да у изреци побијане пресуде у односу на окривљеног ВВ није наведена ни једна одредба из Правилника о систематизацији радних места МУП-а РС, што се истиче у жалби браниоца окривљеног ВВ, међутим по оцени Апелационог суда у Београду у изреци пресуде у односу на овог окривљеног наведено је да се окривљени налазио на положају ..., дакле на ... у оквиру тог органа, да је после састанка са АА коме је присуствовао и ДД, на коме је АА рекла да би требало да отворе оперативну обраду над ... и да не сме да им се деси да га неко убије, иницирао предлоге према тужилаштву да се донесу наредбе за тајни надзор комуникације и за тајно праћење и снимање према ... као и према оштећеном ГГ и да је поред осталог задржао кривичну пријаву коју је оштећени ГГ поднео најпре у ПУ Нови Сад дана 01.12.2017. године, а потом и дана 16.07.2018. године у ПИ Футог, а по којима се није поступало и тек 15.03.2019. године иста је достављена Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду, те имајући у виду највиши положај на коме се налазио у оквиру ПУ Нови Сад и хијерархијског уређења и деловања у оквиру МУП-а РС, те чињенице да је окривљени ВВ противно одредбама Законика о кривичном поступку иницирао предлоге за примену посебних доказних радњи према овим лицима, а потом су се по његовом налогу фиктивно спроводиле наведене посебне доказне радње према ..., а без правног основа у потпуности спроводиле према оштећеном ГГ, то изрека није неразумљива и садржи оно што је потребно, без учињених битних повреда одредаба кривичног поступка, будући да је према наводима из изреке побијане пресуде окривљени ВВ искористио свој службени положај ..., због чега изрека није неразумљива нити противречна, а из самог описа радње извршења кривичног дела у изреци пресуде постоје елементи бића кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, због чега је у том делу неоснована жалба браниоца окривљеног адвоката Небојше Петровића.

Надаље се у жалби браниоца окривљеног ВВ у суштини оспорава оцена доказа у образложењу побијане пресуде и у жалби се износи сопствена анализа доказа, те оспоравају чињенично правни закључци првостепеног суда са изношењем закључака браниоца, оспоравајући и одлуке о одбијању доказних предлога одбране окривљеног ВВ, због чега се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Међутим овакви жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ су оцењени као неосновани и Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд на основу доказа које је извео на главном претресу правилно утврдио чињенично стање у односу на окривљеног ВВ и у образложењу побијане пресуде за свој закључак дао јасне и непротивречне разлоге које у свему прихвата и овај суд. Наиме, суд је детаљно ценио доказе, између осталог исказ сведока ЕЕ из ког произлази да је сведок 01.децембра 2017. године сачинио службену белешку са изјавом оштећеног ГГ тако што је позван од стране ЖЖ да дође у његову канцеларију, да је затекао ГГ код ЖЖ у канцеларији и да му је ЖЖ рекао да узме изјаву, да му је речено да је оштећени добио неке претње и да је већ био у ... да то пријави али да му узме изјаву само на белешку, да је један примерак дао оштећеном ГГ а три је оставио за себе. Међутим, ЖЖ је дошао пред крај узимања изјаве и рекао је да се један примерак њему да, што је сведок и учинио и дао ЖЖ примерак службене белешке, а након неког времена назвао га је и телефоном ДД

који је био ... и рекао му да дође код њега у канцеларију и да му донесе примерак службене белешке, што је сведок и учинио нагласивши да му је остао још један примерак, оригинални, који не може да му да, јер ће бити можда потребно за тужилаштво да се достави, који примерак је остао у каси. Надаље, сведок је објаснио да та белешка није заведена ни у какав протокол нити у дневник догађаја што је он требало да учини, да му је тако речено, да је себе схватио као дактилографа, да када је позван у канцеларију код ЖЖ питао је ЖЖ да ли треба неко да се обавести, тужилаштво или да се заведе у дневник догађаја, и да му је речено да не треба, да је оштећени био у ... да пријави, да је стога сматрао да је неко у ... то већ покренуо и да је тужилаштво обавештено, пошто је примерак белешке дао надређеном, али да је сазнао да тужилаштво није било обавештено тек када је прешао у Сектор унутрашње контроле 2020. године, када је ГГ дошао да пријави да тужилаштво “нема појма о белешци”, да му је колега из СУК-а рекао за тај случај, да је он колеги рекао да му је познат случај јер је узимао белешку и да није обавестио тужилаштво, па је отишао код начелника СУК-а и пренео своја сазнања да никакав контакт у вези узимања изјаве на службену белешку није имао са ВВ, да му након тога ни ДД ни ЖЖ нису било шта преносили у вези тог предмета, те да је тек својим преласком у сектор унутрашње контроле 2020. године сазнао да се по тој пријави која је узета на службену белешку није ништа ни радило. Сведок је појаснио да је уобичајена процедура да се у оваквим случајевима када неко пријављује претње узима кривична пријава на записник, а не службена белешка, да чак може да се узме и службена белешка али да се обавештава тужилаштво и да се заједно са извештајем белешка прослеђује тужилашству које може сматрати да је то кривична пријава и да је обавештено о кривичном делу, да белешка мора бити заведена у дневнику догађаја, да је уз службену белешку коју је узео од оштећеног ГГ требало да напише допис и извештај и да документа проследи тужилашству и да би онда та службена белешка о обавештењу примљеном од грађана имала свој кривични уписник и добила би Ку.број. Међутим у конкретном случају кривична пријава није поднета тужиоцу након узимања службене белешке о обавештењу примљеном од грађана, што није учињено јер је сведоку речено да је оштећени то пријавио у ..., те да је након одређеног времена када је сазнао да је ГГ добио претње од ... и да је био у полицији да пријави те претње сачинио службену белешку о свом поступању и у њој навео шта му је наредио ЖЖ и коме је предао службене белешке са изјавом ГГ и онда је своју белешку завео у скраћени деловодник за крвне деликте и да није знао да се ... налази на мерама, односно да је отворена над њим оперативна обрада.

На основу исказа оштећеног ГГ, те исказа испитаних сведока ЖЖ, ДД, ЗЗ, ЂЂ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, које је суд детаљно интерпретирао у образложењу побијане пресуде и писане документације које су такође интерпретирани у образложењу побијане пресуде а које доказе је суд прихватио као објективне и истините и међусобно сагласне, првостепени суд је утврдио да је дана 01.12.2017. године, оштећени ГГ у договору са ЖЖ дошао у Полицијску управу Нови Сад, да је ЖЖ обавестио ... ВВ и да је ВВ наредио да ЕЕ узме службену белешку о обавештењу примљеном од грађанина, иако је оштећени пријавио да има сазнање да му ... прети. Надаље је утврђено да је службена белешка предата окривљеном ВВ који је рекао да ће полицијске службенике даље instruирати како да поступају, да службена белешка није заведена у дневник догађаја, нити је обавештен тужилац као и да је недуго затим окривљени ВВ наредио ЖЖ да прекине све контакте са оштећеним ГГ. Такође, да је оштећени ГГ дана 16.07.2018. године на записнику о пријему кривичне пријаве ПИ Футог пријавио да му је НН

извршилац претио дана 15.07.2018. године путем одређеног броја телефона, да је ГГ том приликом показао поруке у мобилном телефону након чега је крим.техничар фотографисао поруке из телефона и сачинио криминалистичко-техничку документацију, којом приликом је сведок ЛЛ добио информацију да се лице ГГ налази на мери НИК, да је о свему обавестио свог претпостављеног ... ЈЈ, те је сведок ЛЛ након одређеног времена добио одобрење да лице може да пусти а да сва писмена која је сачинио поводом подношења кривичне пријаве проследи ПУ Нови Сад, тако што ће да однесе или помоћнику или заменику начелника, те да је један примерак кривичне пријаве оставио у просторијама своје испоставе а све остало доставио ПУ Нови Сад где је требало да се пријава заведе у кривични уписник, будући да је наведеном сведоку речено да ће ПУ Нови Сад, односно ОКП, наставити рад по тој кривичној пријави, при чему је сведок ЛЛ по пријему кривичне пријаве био у консултацији са тужиоцем који је квалификовао кривично дело као угрожавање сигурности из члана 138 КЗ.

Сведочењем ДД извесно је утврђено да су неутврђеног дана у временском периоду од 01.12.2017. до 07.12.2017. године, окривљени ВВ и он отишли код АА и да им је она рекла да би требало да отворе оперативну обраду над ..., и да не сме да им се деси да га неко "убије", да док је ДД био присутан у канцеларији, није споменуто да је оштећени ГГ пријавио да му ... прети, да је у току састанка ДД речено да изађе, да је сачекао ВВ и да су се заједно вратили у Нови Сад, као и да је ВВ у току вожње неколико пута поновио: "Дошло је време да радимо јебене ствари". По повратку у Нови Сад одржан је састанак којем су присуствовали окривљени ВВ, ДД, ЂЂ и ЉЉ, с обзиром да је раније истог дана ДД на захтев ВВ одредио ЂЂ и ЉЉ да у својству оперативца и оператера раде на једној затвореној конспиративној обради, с тим да у том моменту није знао о којој се оперативној обради ради. На састанку је ВВ ЂЂ и ЉЉ рекао да треба да ставе на оперативну обраду ... и ГГ, при чему је ВВ диктирао ЂЂ шта да пише у службеним белешкама које су пратиле поднеске којима је јавном тужиоцу предлагано спровођење посебних доказних радњи. На основу изведених писаних доказа, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ВВ, извесно је утврђено да је све поднеске са предлогом за примену посебних доказних радњи према ... и ГГ потписао ВВ, а све пратеће службене белешке којима се образлаже предлог за примену посебних доказних радњи потписао је ЂЂ. Сведочењем ЂЂ извесно је утврђено да он као оперативац није имао оперативне податке, оперативни предмет и оперативни извештај за ... и ГГ, већ да је од ... добио списак лица за отварање оперативних обрада, из чега је закључио да начелник има оперативна сазнања о тим лицима, као и да му је сагласно сведочењу ДД, ВВ диктирао шта да пише тужиоцу у службеним белешкама које су пратиле поднеске са предлогом за примену посебних доказних радњи. На основу исказа испитаних сведока надаље је утврђено да су текле оперативне обраде и да се током оперативне обраде над ... мало тога радило, да група за тајну пратњу никада није изашла, да је окр. ВВ од УКП требало да тражи, односно да преноси њихове захтеве за тајну пратњу уз асистенцију ССИМ и да су увек постојали изговори због којих пратња не може да изађе, при чему је на основу извештаја Полицијске управе у Новом Саду 07-6201/24 од 22.10.2024. године, утврђено да је у периоду од 01.12.2017. године до 01.01.2019. године, у оквиру Полицијске управе Нови Сад, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ВВ, постојао Одсек за опсервацију при Одељењу криминалистичке полиције, што је сагласно сведочењу ИИ да је ПУ Нови Сад могао да спроведе мере тајног праћења и снимања ангажовањем Службе за специјалне истражне методе, која је имала Одсек у Новом Саду, али да су морали да се

обрате ... ББ и да од њега захтевају ангажман људи. Сведочењем ЋЋ, ван сваке разумне сумње, је утврђено да је током оперативне обраде над ... постојала опсервација од стране начелника окривљеног ВВ, јер је сведок више пута тражио опсервацију или пратњу, да види с ким се ... састаје и где борави, али да у већини случајева није добио пратњу, односно да је пратњу добио можда једном или два пута и да је изговор ... био да су заузети и да ће бити други дан. ЋЋ је такође сведочио да је у време оперативне обраде ... боравио на територији Београда и да је у Нови Сад долазио само пар пута, да група за тајно праћење и снимање никада није излазила, да су поруке које су размењивали преко апликације “Signal” брисане, што раније није био случај, у другим оперативним обрадама, да он као оперативац није знао да је ГГ пријавио да му ... прети, и да је сам излазио на задатке и у ситуацијама када није добијао помоћ, сматрајући да посао треба да одради часно и поштено, као и да је чешће добијао пратњу када је спроводио тајно праћење ГГ и да на крају оперативне обраде ни за једно лице није открио сазнања о постојању кривичног дела за које се гони по службеној дужности. Наводе сведока ЋЋ у овом делу потврдио је и сведок ДД, јер је ЋЋ током оперативне обраде ДД преносио шта се дешава и на основу исказа сведока ДД утврђено је да је ... током оперативне обраде користио тетра уређај – систем који користи МУП ради комуникације на терену и да илегално прелази границу, о чему је обавестио начелника и питао га о чему се ради, али одговор није добио и да је коришћењем тетра уређаја ... знао где се налазе полицијски пунктови и на тај начин је могао да их заобиђе. По налажењу првостепеног суда, из наведеног произлази извештај закључак да је оперативна обрада над ... фиктивно спровођена, а службена белешка о обавештењу примљеном од грађанина који је поднео оштећени ГГ у ПУ Нови Сад дана 01.12.2017. године је стајала и по њој се није поступало, као ни по пријави коју је поднео са доказима у ПИ Футог дана 16.07.2018. године, дужи временски период, све до дана 15.03.2019. године када је достављена ВЈТ у Новом Саду.

Стога, су неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ да је сведок ЋЋ давао контрадикторне изјаве и да је суштински говорећи да му је ВВ забрањивао тајно праћење ..., он у суштини мислио на полицијску опсервацију у смислу члана 50 Закона о полицији, а не на посебну доказну радњу тајног праћења и снимања, будући да се сведок ДД детаљно изјашњавао о састанку у Новом Саду и то пошто се вратио са ВВ из Београда, после састанка са АА, наводећи да су на састанку са ЉЉ и ЋЋ добили налог за стављање на оперативну обраду одређених лица и да је управо окривљени ВВ диктирао ЋЋ шта да напише у иницијативама тужилаштву да би се добила наредба од судије за претходни поступак за примену посебних доказних радњи према ... и ГГ, што се дешавало до краја оперативне обраде, те је правилан закључак првостепеног суда, у побијаној пресуди, да су фактички сведок ЋЋ и сведок ДД имали сазнања да се према ... и ГГ спроводе посебне доказне радње по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду, а не опсервација у смислу члана 50 Закона о полицији, како то истиче бранилац у својој жалби.

Такође, по оцени Апелационог суда неосновани су наводи из жалбе браниоца окривљеног ВВ да је првостепени суд неосновано одбио да окривљеног ВВ ослободи чувања тајности података из оперативних обрада “...”, “...” и “...”, будући да по правилној примени и тумачењу одредбе члана 93 став 1 тачка 1 Законика о кривичном поступку таква процесна могућност није прописана за окривљеног који треба да изнесе одбрану, те је и по оцени овог суда првостепени суд правилно одбио предлог браниоца

окривљеног ВВ да се окривљени ослободи од обавезе чувања тајности података из наведених оперативних обрада. Надаље, и по оцени овог суда правилно је првостепени суд одбио доказне предлоге браниоца окривљеног ВВ да се изврши увид у обавезујућу инструкцију о оперативном раду полиције у време оперативне обраде ... и да се од полицијске управе Нови Сад прибави обавештење да ли је у временском периоду од 15.03.2020. до 06.05.2020. године легитимисано лице ММ, као сувишне и непотребне, јер овај суд сматра да је првостепени суд извео све доказе за правилно утврђивање чињеничног стања у односу на овог окривљеног и након изведених доказа у свеобухватној анализи доказа појединачно и у међусобној вези правилно утврдио чињенично стање у односу на окривљеног ВВ.

По налажењу Апелационог суда у Београду неосновани су и наводи из жалбе браниоца окривљеног ВВ да је управо на информацијама сведока ДД о наводном могућем убиству ..., о чему је сведочио, забележен разговор применом мере тајног надзора комуникација да је у једном разговору ... рекао да он не дира ГГ и да је управо због тога јасна оправданост предузимања полицијских мера и радњи за које је довољан мањи степен сумње од онога који је потребан за подношење кривичне пријаве, имајући у виду да је управо сведок ДД у свом исказу навео да је пола године раније од догађаја из децембра 2017. године, добио оперативни податак да одређена група планира да ликвидира ... о чему је обавестио ... ВВ који му је предложио да оду код АА којој су на састанку пренели своја сазнања и да је она размотрила информације и наложила проверу, те након што је оперативна информација проверена без оперативне обраде, међутим ништа конкретно нису пронашли, због чега овај суд не може прихватити наводе из жалбе браниоца окривљеног да је управо наведена информација коју је забележио ДД била основ за подношење иницијативе за издавање наредбе за примену посебних доказних радњи према ГГ.

Из свих доказа који су изведени на главном претресу првостепени суд је правилно, ван разумне сумње, закључио да је окривљени ВВ, након што је дана 01.12.2017. године оштећени ГГ дошао у ПС Нови Сад, пријавио ... и његове претње, неутврђеног дана у временском периоду од 01.12.2017. године до 07.12.2017. године, отишао код окривљене АА са сведоком ДД и да је АА у својству ..., рекла окривљеном ВВ и сведоку ДД да би требало да отворе оперативну обраду над ... и да не сме да им се догоди да га неко убије, дакле, да отворе оперативну обраду у циљу заштите ..., након чега је окривљени ВВ издао налог да се отвори оперативна обрада према ова два лица, тако што је диктирао иницијативе надлежном тужилаштву за примену посебних доказних радњи тајног надзора комуникације и тајног праћења и снимања према ..., које је потписивао сведок ЋЋ, а које су се по издавању наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду према ... фиктивно спроводиле, имајући у виду чињеницу да је током оперативне обраде ... поседовао тетра уређај, захваљујући коме је заобилазио полицијске пунктове, а што је окривљеном ВВ било познато, као и да је очигледно знајући да је над њим отворена оперативна обрада, ... током оперативне обраде боравио у Београду и свега неколико пута долазио у Нови Сад. Чињеница да је ... знао да је над њим отворена оперативна обрада потврђена је сведочењем ИИ, који је навео да када је затворена оперативна обрада над .. од стране ПУ Нови Сад, оперативну обраду је отворио СБПОК, да је то била нова оперативна обрада, потпуно независна од обраде коју је претходно водила ПУ Нови Сад и да је након петнаестак дана сазнао да су оперативци који су спроводили посебне доказне радње

деконспирисани, односно “проваљени”. Поред наведеног, изведеним доказима, посебно исказом сведока ИИ, је утврђено да када једна организациона јединица отвори оперативну обраду над неким лицем, та организациона јединица је носилац оперативне обраде, а друга организациона јединица која је заинтересована за лице не може да отвори оперативну обраду, али може да сарађује са носиоцем оперативне обраде, да добија информације и да “одради све што је занима”. Према томе, у конкретном случају ..., насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, није могао бити у оперативној обради од стране две организационе јединице као носиоца оперативне обраде. Отварањем оперативне обраде над ... дана 07.12.2017. године од стране Полицијске управе Нови Сад, окривљени ВВ је својим налогом да се отвори оперативна обарада, подношењем иницијативе за примену посебних доказних радњи и након издавања наредбе за примену посебних доказних радњи судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду “покрио ...” тако да друга организациона јединица није могла да отвори над њим самосталну нову оперативну обраду. Имајући у виду напред изнето, обзиром да се отварање оперативне обраде над ... временски поклапа са пријавом оштећеног ГГ, да му ... прети и обзиром да је ... поседовао тетра уређај, све време боравио у Београду и врло ретко у Новом Саду, знао да над њим тече оперативна обрада и склањао се, ван сваке разумне сумње је утврђено да је оперативна обрада од стране ПУ Нови Сад била отворена, али да је била фиктивно спровођена и отворена у циљу заштите ..., дакле супротно циљу због којих се оперативна обрада врши. Исказима испитаних сведока, како је то и наведено у образложењу побијане пресуде, извесно је утврђено да је оперативна обрада текла, али да се мало тога радило и да Одсек за опсервацију при Одељењу криминалистичке полиције у оквиру ПУ Нови Сад, који је у том периоду постојао, није ниједанпут излазио. Описано поступање ПУ Нови Сад и окривљеног ВВ није било могуће без знања окривљене АА, имајући у виду њен утицај у МУП-у РС и УКП МУП РС у то време, о чему је сведочио и ИИ, као и чињеницу да је оперативну обраду одобрила УКП. Отварањем оперативне обраде, односно примене посебних доказних радњи над ..., при утврђеном чињеничном стању да је окривљена АА на састанку одржаном почетком децембра 2017. године у присуству ВВ и ДД рекла да би требало да отворе оперативну обраду над ... и да не сме да им се деси да га неко убије, управо по налогу окривљеног ВВ, како је то правилно утврдио првостепени суд, посебне доказне радње су се према ... фиктивно спроводиле, а према ГГ незаконито, због чега и по налажењу овог суда и правилном закључку првостепеног суда, окривљени ВВ је извршио службену радњу која се не би смела извршити и то искоришћавањем свог службеног положаја ..., јер ниједна оперативна обрада не сме бити отворена у циљу заштите неког лица од примене законите и стварне мере, нити сме бити фиктивна, на тај начин што се опструкцијом на овакав начин формално отежава примена посебних доказних радњи од стране оперативаца, односно оперативац се формално спречава да примењује посебне доказне радње, што се у конкретном случају и догодило.

И по налажењу овог суда правилно је првостепени суд утврдио да је окривљени ВВ теже повредио права оштећеног ГГ на кривично-правну заштиту, тако што је 07.12.2017. године дописом ПУ Нови Сад иницирао да Виши јавни тужилац у Новом Саду поднесе Вишем суду у Новом Саду предлог за доношење наредбе за тајни надзор комуникације и за тајно праћење и снимање према оштећеном ГГ и поред тога што је дана 01.12.2017. године оштећени у ПУ Нови Сад на службеној белешци о обавештењу примљеном од грађана пријавио претње по живот и тело од стране ..., по којој, по

налогу окривљеног ВВ, није поступано, нити је заведена у службене књиге уписника кривичних пријава, нити достављена тужилаштву и увео оштећеног у полицијску евиденцију надзора и контроле, чиме је на најгрубљи начин повредио право оштећеног на кривично-правну заштиту и уставно право прописано Уставом републике Србије у члану 36 став 1 на једнаку заштиту права и на правно средство, тако што јемчи једнаку заштиту права пред судовима и другим државним органима и одредбе члана 280 и 281 Законика о кривичном поступку којима је прописано да физичко лице пријављује кривично дело за које се гони по службеној дужности под условима предвиђеним законом или другим прописом и да када је кривична пријава поднета полицији, полиција ће пријаву примити и одмах доставити надлежном јавном тужиоцу, у чему је оштећени био ускраћен.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ВВ правилно је првостепени суд, на основу утврђеног чињеничног стања, утврдио да се у радњама окривљеног ВВ стичу како субјективна тако и објективна законска обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, јер је окривљени ВВ искоришћавањем свог службеног положаја ..., теже повредио права оштећеног ГГ на кривично-правну заштиту, тако што је дана 01.12.2017. године наредио да уместо кривичне пријаве полицијски службеник ЕЕ узме службену белешку о обавештењу примљеном од грађанина, иако је наведеног дана оштећени ГГ дошао да пријави кривично дело, наводећи да има сазнање да му ... прети, при чему службена белешка није заведена у дневник догађаја, нити је о њој обавештен тужилац, нити се по њој поступало. Окривљени је, надаље, сазнавши да је оштећени ГГ дана 16.07.2018. године поднео кривичну пријаву против ... Полицијској испостави Футог, наредио да се кривична пријава достави ПУ Нови Сад, која кривична пријава није заведена у КУ уписник, по њој се није поступало, стајала је код 33, предата је ВЈТ у Новом Саду после осам месеци, дана 15. марта 2019. године. Иако је уз кривичну пријаву ПИ Футог доставила ПУ Нови Сад фотодокументацију са фотографијама екрана мобилног телефона оштећеног ГГ, иницијатива Основном јавном тужилаштву за прибављање задржаних података за број телефона оштећеног ГГ и за НН лице поднета је од стране ПУ Нови Сад тек дана 22.07.2019. године од стране Групе за сузбијање крвних и сексуалних и саобраћајних деликата, дакле, по протеку рока од годину дана у ком је оператер дужан да чува податке о телефонском саобраћају. Истовремено, са отварањем оперативне обраде над ..., која је фиктивно спровођена, окривљени ВВ отворио је оперативну обраду над оштећеним ГГ, иако нису постојала оперативна сазнања, оперативни предмет, нити оперативни извештај да ГГ евентуално врши неко кривично дело, већ је сам окривљени ВВ, ЋЋ диктирао шта да напише у службеним белешкама које су пратиле иницијативе којима се предлаже примена посебних доказних радњи, неистинито наводећи да постоје основи сумње да оштећени ГГ припрема извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114 Кривичног законика и ставио оштећеног ГГ на мере надзора и контроле које су френквентно спровођене над оштећеним, што је потврђено писаним доказима и о чему је оштећени сведочио када је описао догађаје на Аеродрому "Никола Тесла", којом приликом му је речено да се налази на мерама надзора и контроле првог степена на које га је ставила ПУ Нови Сад.

Поступајући на описани начин, окривљени ВВ је злоупотребио службени положај начелника ПУ Нови Сад, тако што искоришћавањем свог службеног положаја ... није поступао по кривичним пријавама оштећеног ГГ против ..., због

кривичног дела угрожавање сигурности, незаконито је отворио оперативну обраду над оштећеним, неистинито наводећи да оштећени припрема извршење кривичног дела тешко убиство и незаконито га ставио на мере надзора и контроле првог степена, којим радњама је проузроковао последицу кривичног дела у виду теже повреде права оштећеног ГГ на кривично-правну заштиту. Окривљени ВВ је кривично дело извршио у урачунљивом стању, како је то правилно закључио и првостепени суд, са директним умишљајем, свестан свих законских обележја кривичног дела чије је извршење хтео и свестан да је његово дело забрањено. Ово стога што је окривљени ВВ дипломирани правник, ..., који је у том својству био свестан да искоришћава свој службени положај када над ... отвара оперативну обраду која се фиктивно спроводи и када над оштећеним ГГ, који је поднео кривичну пријаву против ... такође отвара оперативну обраду, а по којој кривичној пријави не поступа, већ оштећеног ставља на мере надзора и контроле првог степена, што је и хтео да учини, односно да искоришћавањем свог службеног положаја теже повреди права оштећеног у циљу заштите ..., да се заштити отварањем оперативне обраде која се фиктивно спроводила над њим.

Првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног ВВ који је негирао извршење кривичног дела, да са АА није разговарао о ..., да оперативна обрада над ... није била фиктивна, да није знао да ... има тетра уређај, да никоме ништа није забрањивао, већ да је тражио да се примењују све мере из наредби, да од ГГ није узета кривична пријава на записник зато што није навео извор и зато што се спремала оперативна обрада над ..., да је кривична пријава стајала неколико месеци у ПУ Нови Сад због оперативне обраде, да је прибављање листинга за број телефона са којег су упућене претње било бескорисно јер се комуникација интернетом не види на листинзима, да не зна на основу којих података је ГГ стављен на "НИК" и какве претње су му упућене, да је прибављање листинга тражио по протеку рока од годину дана од дана када су упућене претње ГГ, јер је листинг био бескористан, као и да му је познато да оператер чува податке само годину дана, да је једини разлог што је стајала пријава оштећеног ГГ била оперативна обрада, да је кривична пријава оштећеног ГГ била подређена одржавању тајности оперативне обраде и да је поступање по пријави текло кроз оперативну обраду, имајући у виду да је оваква одбрана у супротности са исказима испитаних сведока и изведеном писаном документацијом, нелогична, неживотна и очигледно срачуната на избегавање кривице, а о чему је било речи у претходном делу образложења ове пресуде.

Имајући у виду напред изнето, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење налази да сви докази изведени на главном претресу и утврђено чињенично стање указују да се у радњама окривљеног ВВ стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 Кривичног законика, због чега су и супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија од стране браниоца окривљеног ВВ, због повреде Кривичног законика оцењени као неосновани.

Када је у питању одлука о кривичној санкцији, првостепени суд је навео да је ценио све околности од значаја у смислу члана 54 КЗ, тако што је од олакшавајућих околности ценио ранију неосуђиваност окривљеног ВВ, док отежавајућих околности на страни овог окривљеног првостепени суд није нашао, при чему је ценио побуде из којих је учинио дело, јачину повреде заштићеног добра и околности под којима је

кривично дело учињено, односно да је својим незаконитим поступањем злоупотребио службени положај начелника ПУ Нови Сад и непредузимањем радњи у циљу откривања учионица кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138 КЗ, теже повредио права оштећеног ГГ на кривично правну заштиту која права су оштећеном загарантована Уставом.

Међутим, по налажењу Апелационог суда, основано се жалбом ТОК-а указује да је првостепени суд дао пренаглашен значај олакшавајућим околностима, а умањен значај чињеници да је окривљени ВВ кривично дело извршио на месту ... И по налажењу Апелационог суда неосуђиваност окривљеног ВВ, припадника полиције, за кога се према положају на коме се налазио очекује да је неосуђивано лице, не може дати толики значај за одлуку о казни, док насупрот мишљењу првостепеног суда, околност да је окривљени ВВ поступао као... приликом извршења предметног кривичног дела, те да је управо супротно од свих моралних и законских правила поступао кршећи закон иако је био овлашћен и обавезан да спроводи закон, због чега је степен његове кривице на знатно вишем нивоу од оног који је неопходан и нужен код уобичајеног вршења ове врсте кривичних дела. Стога је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, имајући у виду олакшавајуће околности, те дајући адекватан значај околности која се огледа у чињеници да је окривљени поступао у конкретном случају као ..., дакле хијерархијски са високог места у Министарству унутрашњих послова, на положају са којег је био дужан да спроводи закон односно да поступа у складу са етичким правилима високог нивоа, побијану пресуду уз правилну примену закона преиначио у погледу одлуке о казни и окривљеног ВВ, због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 Кривичног законика осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године.

Ценећи степен повреде заштићеног добра, те степен кривице окривљеног, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да ће се управо овако изреченом казном затвора у трајању од 4 (четири) године у односу на окривљеног ВВ остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Ослобађајући део пресуде

Када је у питању ослобађајући део пресуде, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да се основано изјављеном жалбом тужиоца указује да је првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а, која се огледа у томе да првостепени суд у погледу одлучних чињеница које су предмет доказивања у односу на окривљеног ВВ и у односу на издвојену кривично правну радњу из продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 у вези члана 61 КЗ у односу на окривљену АА, није дао јасне разлоге због чега побијана пресуда није могла бити испитана.

Оперативна обрада "..."

Наиме, дајући разлоге за свој закључак у ослобађајућем делу, првостепени суд у образложењу побијане пресуде наводи да је приликом одлучивања о кривичном делу трговина утицајем у продуженом трајању из члана 366 став 3 у вези члана 61 Кривичног законика, које се окривљеној АА ставља на терет, утврдио да у овој кривичноправној радњи јавни тужилац није доказао да су се у њеним радњама стекла законска обележја наведеног кривичног дела, имајући у виду да није доказано да је окривљена АА утицала на окривљеног ББ да се не изврши службена радња која би се морала извршити, јер је окривљени ББ, како је суд напред утврдио и образложио, у својству ... дана 18.05.2018. године већ био извршио службену радњу коју је био дужан да изврши достављањем радној групи целог аудио и видео снимка насталог 17.05.2018. године, који снимак је неизмењен достављен судији за претходни поступак и јавном тужиоцу. Обзиром на наведено, кривичноправна радња која се односи на оперативну обраду “...” изостављена је из чињеничног описа кривичног дела за које је окривљена АА оглашена кривом, при чему по налажењу првостепеног суда није доказано да је и окривљени ББ извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из члана 359 став 1 у вези члана 61 Кривичног законика, јер нису доказана законска обележја наведеног кривичног дела, односно радња кривичног дела која се састоји у искоришћавању и злоупотреби свог службеног положаја издавањем налога да се уништи део потенцијалног доказног материјала, последица кривичног дела која се састоји у прибављању користи другоме у виду заштите личног и професионалног интегритета и од кривичног гоњења, нити узрочна веза између радње и последице кривичног дела, због чега је на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП окривљени ослобођен од овог дела оптужбе.

Овакав закључак првостепеног суда и разлози које је првостепени суд дао у образложењу побијане пресуде Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за сада не може прихватити. Ово стога што првостепени суд за овакав свој закључак није дао довољне разлоге а оне које је дао су у знатној мери противречни.

Тако, првостепени суд на страни 44 образложења побијане пресуде наводи да је прихватио одбрану окривљеног ББ изнету на главном претресу у делу у коме је навео да је после четири године уверен да је оперативној линији рада на носачу достављен цео аудио и видео материјал настао 17.05.2018. године у ресторану “...” и да је оперативна линија рада, материјал у целини доставила судији за претходни поступак, а судија за претходни поступак јавном тужиоцу, јер је у наведеном делу његова одбрана сагласна исказу сведока НН, писаној документацији и садржини репродукованог ДВД који је судија за претходни поступак доставио ТОК.

Првостепени суд у образложењу побијане пресуде наводи да је имао у виду исказе ових сведока, међутим наводи и да је имао у виду чињеницу да је потенцијални доказни материјал у целини био на располагању јавном тужиоцу приликом одлучивања да ли ће покренути кривични поступак, на основу чега изводи закључак да није доказано да је окривљени ББ искористио свој службени положај и издао незаконит налог да се снимак скраћене верзије достави судији за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал и да је тиме прибавио корист окривљеној АА у виду заштите личног и професионалног интегритета од кривичног гоњења.

Међутим, овакав закључак првостепеног суда се за сада не може прихватити, имајући у виду да по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд даје потпуно нејасне и противречне разлоге у погледу одлучних чињеница предмета доказивања. Ово са разлога што је сведок НН сведочио да је неколико месеци након што је материјал настао и предат радној групи, када се сведок НН са окривљеним ББ службено налазио у иностранству после разговора путем телефона окривљени ББ питао сведока кога имају у бази да је сигуран и најбоље може да обради материјал са терена, те да је сведок поменуо колегу ЊЊ, кога је позвао ББ или сведок и рекао му да треба нешто у вези ... и да ће неко доћи, односно да ће ББ послати некога код њих у базу ко ће са ЊЊ да анализира снимке настале из предмета "...", да је неко дошао код ЊЊ и инструирао га које делове да исече и избаци из тог снимка, да се сведок после чуо са ЊЊ који му је рекао да је добио инструкције, на шта му је НН рекао да поступи како је речено и да је наређење стигло од ББ, да уради како је наређено, али да сачува оригинал, да нареже на медиј и када се НН врати са пута да му преда оригинал, што је ЊЊ и учионио и по повратку са службеног пута предао сведоку НН носач са интегралном верзијом снимка оперативне обраде насталог дана 17.05. у ... Све наведено је у свом исказу потврдио и сведок ЊЊ, који је навео да је једног дана позван од стране ББ или НН да дође на посао и омогући једном лицу да после радног времена преслуша и прегледа наведени материјал, да је НН оперативац из радне групе од њега тражио да делове видео материјала исече, по ком наређењу је сведок ЊЊ поступио и обавестио свог претпостављеног старешину НН, који му је рекао да сачува цео оригинални фајл и да му то нареже на диск, па када се НН вратио са службеног пута сведок му је предао диск на руке, тј оригинал у интегралној верзији, а нарезану скраћену верзију је дао НН лицу које је тражило то од њега.

Дакле, и поред чињенице да су сведоци НН и ЊЊ указали да је окривљени ББ наложио скраћивање предметног материјала, да је у Службу за специјалне истражне методе дошло лице из радне групе којом је руководила управо АА и захтевало да се скрати предметни снимљени материјал, те да је то лице управо узело скраћену верзију наведеног материјала а да је до свега тога дошло тако што је управо окривљени ББ обавестио АА да снимак садржи материјал који задире у њену приватност, али је и повезује са одређеним криминалним круговима, за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, остаје нејасно на основу чега је првостепени суд закључио да нема доказа да је окривљени ББ извршио кривично дело које му је оптужним актом стављено на терет и на тако описани начин. Наиме, из дописа судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, посебног одељења за организовани криминал Пов1 608/18 од 28.07.2023. године, ТОК-а Кто 82/21 од 28.11.2023. године, извештаја радне групе УКП од 15.10.2018. године, произилази да је материјал са извештајима, са ознаком "...", од 17.05.2018. године судији за претходни поступак и ТОК-у достављени дана 15.10.2018. године, а што се временски подудара са сведочењем НН, да је неколико месеци након достављања материјала радној групи ББ дао налог сведоку ЊЊ да поступи по налогу НН лица из радне групе УКП о скраћивању материјала, избрише део видео материјала проистекао експлоатацијом посебне доказне радње и скраћену верзију преда том НН лицу, а по налогу НН сачува изворни примерак и преда му, који примерак је при контроли СУК-а потврдом о привремено одузетим предметима одузет управо од НН дана 27.01.2021. године. Првостепени суд уопште не даје разлоге о наведеној временској повезаности скраћивања видео материјала, да је радном групом руководила окривљена АА, о блискости односа између окривљене АА и ББ, њеног

утицаја на рад УКП, као и чињеници да је окривљени ББ ставио на располагање скраћену верзију видео материјала добијеног експлоатацијом мере на тај дан у тренутку када он још није предат судији за претходни поступак, односно ТОК-у, што је по налажењу Апелационог суда од одлучног значаја, о чему првостепени суд не даје било какве разлоге, нити у образложењу побијане пресуде доводи у везу. Поред тога, сведок ЊЊ се у свом исказу изјашњавао о томе да је по налогу лица из радне групе скратио део видео материјала, да је изворни видео материјал пребацио на носач-диск и предао га НН када се вратио са службеног пута, да је фајл на коме је он радио, односно скратио материјал са терена остао у рачунару, због чега су по оцени овог суда, остали нејасни разлози првостепеног суда да се у архиви Службе за примену посебних доказних радњи у вези оперативне обраде “...” налази и један аудио-видео запис у трајању од 1 сат 42 минута и 43 секунде, поред скраћене верзије видео материјала у трајању од 1 сат 3 минута и 21 секунде, што произилази из дописа те службе од 05.07.2023. године. Дакле, нејасан је закључак првостепеног суда да је окривљени ББ у ..., дана 18.05.2018. године већ извршио службену радњу коју је био дужан да изврши, достављањем радној групи целог аудио и видео снимка насталог 17.05.2018. године, имајући у виду да је у тренутку брисања делова видео материјала насталих експлоатацијом посебне доказне радње у оперативној обради “...”, материјал и даље био у УКП и није предат судији за претходни поступак и ТОК-у и по сведочењу НН и ЊЊ, изворник је сачуван само захваљујући овим сведоцима.

Надаље, за Апелациони суд одлучну чињеницу представља и то да је служба ... ББ била саставни део УКП, што подразумева међусобну сарадњу одељења у оквиру УКП, дељење информација, података и документације, те да је служба ССИМ-а била једина техничка служба која је била опремљена за спровођење и примену посебних доказних радњи тајног праћења и снимања и да се само у бази података те службе чувао материјал који је у складу са одредбама Законика о кривичном поступку бивао достављен надлежном тужиоцу, односно судији за претходни поступак. Такође, првостепени суд не даје било какве разлоге о, по ставу Апелационог суда, одлучној чињеници предмета доказивања да су у писаном извештају радне групе, без потписа оперативца, у вези видео материјала експлоатацијом посебне доказне радње на дан 17.05.2018. године, под називом “...”, недостајали управо они елементи видео материјала који су по налогу ББ у присуству лица из радне групе избрисани, односно скраћен видео материјал, који се односи на информације о приватном животу АА, али и да се виђа са лицем из криминогене структуре, о чему је на видео материјалу говорио покојни ОО, те да ли је достављањем таквог писаног извештаја у коме се изостављају ови делови, ипак дошло до заштите личног, професионалног интегритета и кривичног гоњења АА, радњама окривљеног ББ, имајући у виду да у раду тужилаштва писани извештај о предузетим посебним доказним радњама чини битан елемент за поступање, који је експлоатацијом мере прибављен, о чему првостепени суд не даје било какве разлоге.

Првостепени суд је у образложењу побијане пресуде приликом одлучивања о кривичном делу трговина утицајем у продуженом трајању из члана 366 став 3 у вези члана 61 КЗ које се окривљеној АА ставља на терет, наводи да у овој кривично-правној радњи оперативне обраде “...” јавни тужилац није доказао да су се у њеним радњама стекла законска обележја наведеног кривичног дела, имајући у виду да није доказано да је окривљена АА утицала на окривљеног ББ да се не изврши службена радња која би се

морала извршити јер је окривљени ББ у ... дана 18.05.2018. године већ био извршио службену радњу коју је био дужан да изврши, достављањем радној групи целог аудио-видео снимка насталог дана 17.05.2018. године.

Међутим, основано се жалбом ЈТОК-а истиче да у том делу образложења побијане пресуде нису дати јасни разлози у погледу одлучне чињенице предмета доказивања да ли је окривљена АА издала незаконит налог окривљеном ББ да избрише део снимљеног материјала настао експлоатацијом применом посебне доказне радње према покојном ОО, у..., и то у тренутку када се материјал налазио у УКП код радне групе којом је руководила АА, која група је била носилац оперативне обраде, пропуштајући да цени тренутак скраћивања видео материјала, личне односе окривљене АА и окривљеног ББ, њеног утицаја у оквиру МУП-а РС и УКП, о чему је сведочио сведок ИИ, те да поступање како окривљеног ББ тако и АА разматра у том ширем контексту, а не одвојено и понаособ. Такође, првостепени суд пропушта да да конкретне и јасне разлоге због којих сматра да тужилац није доказао да је окривљена АА извршила кривично дело, кривично правну радњу у вези оперативне обраде "...", посебно ценећи одбрану окривљеног ББ у Служби унутрашње контроле у којој је навео да му је окривљена АА наложила да из матрице обрише делове видео материјала у којима се помињу приватни подаци о АА, везе са ... и ..., те да је првостепени суд пропустио да цени да ли је скраћена верзија видео материјала послужила за писани извештај радне групе за тај дан, који као помоћно доказно средство служи јавном тужиоцу у поступању да ли ће предметне видео материјале и прегледати у зависности од чињеница које се наводе у писаном извештају.

Надаље, по налажењу Апелационог суда у Београду, у разлозима из образложења побијане пресуде у односу на кривично правну радњу која је изостављена из продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 у вези члана 61 КЗ, постоји знатна противречност, ово са разлога што је у образложењу првостепене пресуде и анализи доказа у погледу недостављања извештаја о вештачењу телефона првостепени суд изведеним доказима закључио да је окривљена АА утицала на окривљеног ББ да не достави тужиоцу и судији извештај о вештачењу, које кривично дело је свршено самим утицајем на службено лице да не изврши службену радњу, па за овај суд постоји противречност из којих разлога првостепени суд закључује да нема доказа да је окривљена АА коришћењем свог положаја посредовала да се избришу делови видео материјала који је компромитују и у овој кривично правној радњи, у ситуацији када је првостепени суд у оцени доказа утврдио да је АА наложила ББ да избрише део видео материјала насталог експлоатацијом посебне доказне радње, што је ББ и прихватио, те дао налог ЊЊ да тако и поступи.

Због наведеног, Апелациони суд у Београду, налази да су жалбени наводи ТОК-а основани и да првостепени суд у побијаној пресуди даје нејасне разлоге о одлучним чињеницама предмета доказивања, пропуштајући да цени доказе појединачно, у међусобној вези, у контексту и времену у коме су окривљени предузимали радње које су им стављене на терет и да о томе да јасне, аргументоване разлоге због чега је жалба јавног тужиоца ТОК-а основана.

Апелациони суд у Београду посебно истиче да је приликом одлучивања у овој кривично правној ствари, односно жалбеном поступку, у односу на окривљену АА,

због постављене правне квалификације кривичног дела продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 у вези члана 61 Кривичног законика, када је усвојио жалбу ТОК-а због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, у погледу издвојене кривично правне радње, која се односи на оперативну обраду "...", у односу на окривљену пресуда морала бити у целости укинута, због чега ће првостепени суд у поновном поступку расправљати о свим кривично правним радњама које су окривљеној АА стављене на терет.

Оперативна обрада "..."

Када је у питању оперативна обрада "...", окривљеном ББ стављено је на терет да је у циљу да се не изврши службена радња која би морала да се изврши, а ради заштите угледа тада Министра унутрашњих послова Владе Републике Србије, ... и ..., сада покојног ПП, користећи свој службени положај издао незаконит налог полицијским службеницима ССИМ, УКП, МУП РС – РР и СС, да униште целокупан аудио и видео материјал настао дана 28.05.2019. године, у ресторану "... у ..., када је применом посебних доказних радњи тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање, по наредби судије за претходни поступак Посебно одељење Вишег суда у Београду Пов-По1 125/19 од 25.04.2019. године, снимљен ТТ, ..., који се налазио под оперативном обрадом Одељења за борбу против корупције УКП, МУП РС, са сада покојним ПП, у разговору о куповини ..., за 25.000 евра, па је полицијски службеник ССИМ, СС, поступајући по налогу ББ, са службеног рачунара избрисао целокупан аудио и видео материјал снимљен у ресторану "...".

Окривљени ББ је у својој одбрани негирао извршење кривичног дела, наводећи да је материјал са оперативном обрадом "...", предат ТТ и да је тим достављањем Служба за специјалне и истражне методе завршила свој посао.

Првостепени суд у образложењу побијане пресуде наводи да је утврђено током поступка да је Одељење за борбу против корупције пропустило да материјал достави Одсеку у Новом Саду, иако је материјал званично и уз потврду преузет од ССИМ дана 30.05.2019. године, али да учињени пропуст Одељења за борбу против корупције, да материјал достави Одсеку у Новом Саду, није од значаја за одлуку о постојању законских обележја кривичног дела које се ставља на терет окривљеном ББ, који је изведеним писменима доказао да је извршио службену радњу коју је морао извршити, тако што је дана 30.05.2019. године, Одељењу за борбу против корупције, уз потврду предао материјал настао дана 28.05.2019. године, у оквиру оперативне обраде "...".

Међутим, овакав закључак првостепеног суда је нејасан за Апелациони суд у Београду, посебно ако се има у виду исказ сведока РР, из ког произлази да када су се УУ и СС вратили са терена, да је сведок позвао СС да обради и исфилтрира материјал и да га припреми за сутра, како би могао да се преда оперативи, након чега је СС позвао сведока и рекао му да се поред циљаних особа појављује и ... ПП на аудио и визуелном снимку, те сведок поново позива ББ и саопштава му шта се дешава на снимку, на шта му ББ каже да дође сутра код њега у канцеларију, што сведок чини и одлази на ... спрат, где среће ББ у ходнику и ББ га тада пита ко је обрађивао материјал,

на шта му сведок одговара да је то учинио СС, а на то је окривљени ББ сведоку рекао да пренесе СС да се материјал обрише и да се о томе никоме не прича, што је сведок и урадио, односно пренео СС, како му је речено. Исказ окривљеног РР је потврђен исказом сведока СС, у коме је навео да је о снимку обавестио непосредног руководиоца РР, који му је рекао да заврши обраду материјала и да ће му јавити шта даље да ради, а да је сутрадан дошао на посао ФФ, ... и питао га да ли је сигуран да је у питању ... ПП, а СС му је одговорио да није сигуран, али да може и он сам да дође, да се увери да ли јесте или није, након чега му је РР рекао да заборави на материјал, да не прича никоме и да обрише са рачунара на којем је обрађивао материјал, што је сведок и учинио, при чему није сигуран да ли је у поподневној смени неко оставио материјал у архиву и да ли је неко већ издао материјал.

Дакле, при оваквом стању, за Апелациони суд у Београду остаје нејасно како првостепени суд закључује да околност да је Одељење за борбу против корупције пропустило да материјал достави Одсеку у Новом Саду, није од значаја за одлуку о постојању законских обележја кривичног дела које се ставља на терет окривљеном ББ, имајући у виду да из доказа који су изведени на главном претресу произлази да је окривљени ББ наложио да се предметни материјал уништи, односно да се уништи доказ који је прикупљен на основу наредбе судије за претходни поступак. Околност да је од ССИМ дана 30.05.2019. године, преузет материјал и то од стране запослених у Одељењу за борбу против корупције, по налажењу Апелационог суда у Београду, остаје нејасно на основу којих разлога је првостепени суд закључио да није доказано да је окривљени ББ извршио предметно кривично дело, имајући у виду да је он неспорно наложио сведоку РР, а који сведок је наложио СС да се уништи предметни материјал, а што је сведок СС и учинио, поново пропуштајући да цени временски оквир у коме су се предузимале радње, да је служба којом је руководио ББ у оквиру УКП, где између одељења у оквиру УКП постоји професионална комуникација, да је тек при контроли рада ССИМ-а од стране СУК-а код ФФ у фиоци пронађен један ДВД беле боје у провидом пластичном омоту на којем је исписано црним фломастером "...", на којем ДВД је наснимљен фолдер под називом "...", који је од њега одузет потврдом о привремено одузетим предметима од 20.10.2021. године, те да је сведок ФФ у свом исказу детаљно образлагао на који начин је видео материјал остао код њега, те какву је улогу у томе имао ТТ, и коначно није предат Одсеку у Новом Саду, што првостепени суд изоставља да доведе у везу и да о наведеном да јасне и аргументоване разлоге, те да је искључиво ангажовањем сведока ТТ сачувана изворна верзија на УСБ-у коју је сачувао и предао Сектору унутрашње контроле и да је посао ССИМ-а био излазак матрице, сачињавање извештаја о изласку на терен и достављање ЦД-а са снимљеним материјалом.

Недостављање извештаја о вештачењу телефона

У жалби јавног тужиоца ТОК-а се у односу на недостављање извештаја о вештачењу телефона истиче да тужилац током целокупне истраге није располагао са предметним извештајима и да је оптужница подигнута без овог доказа у кривичном предмету К.бр. 357/17 који се водио пред Вишим судом у Београду против оптужених ... и ... због кривичног дела убиство из члана 113 у вези члана 35 и 33 КЗ, и да ни током већег дела главног претреса тим извештајима тужилац није располагао, те

да је погрешан закључак суда да окривљени ББ својим радњама није проузроковао последицу која се огледа у отежаном доказивању у спроведеном кривичном поступку. Такође, да суд на страни 33 образложења изводи закључак да у конкретном случају, службену радњу је по наредби суда ББ ... био дужан да изврши одмах по извршеном претресању уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или могу чувати електронски записи и екстракција података из њих, док је трајао истражни поступак.

По налажењу Апелационог суда овакви жалбени наводи ТОК-а су основани.

Наиме, првостепени суд је у образложењу побијане пресуде у чињенично правном закључку навео да је имајући у виду дужину трајања кривичног поступка у предмету Вишег суда К.бр.357/17, динамику одржавања главних претреса, ургенцију коју је ССИМ упутила председник већа судија ... дописом Вишег суда у Београду од 15.03.2018. године са назнаком “Хитно, Притвор”, да је ССИМ по њеној ургенцији поступио и доставио извештај о вештачењу, да је на главном претресу дана 04.05.2018. године извршен увид у садржину комуникације прибављене аквизицијом из мобилног телефона Самсунг, одузетог од оптуженог ..., да је изведени доказ анализиран и цењен у пресуди, да је на основу телефонске комуникације између оптуженог ... и лица “...”, суд утврдио да је оптужени ... био у сукобу са покојним ... из неутврђених разлога везаних за послове професионалног обезбеђења објеката којима су се бавили ... и ..., као и да су оптужени правноснажно ослобођени од оптужбе јер није доказано да су били свесни да својим радњама помажу НН извршиоцу да изврши кривично дело убиство ..., по оцени првостепеног суда није доказано да је окривљени ББ својим радњама проузроковао последицу која је описана у оптужном предлогу као знатно отежано доказивање у спроведеном кривичном поступку и прибављања користи окривљенима у виду повољнијег кривично-правног положаја.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд не даје било какве разлоге у погледу одлучних чињеница предмета доказивања, односно у погледу последице кривичног дела која се огледа у знатно отежаном доказивању у кривичном поступку, да ли је у било којој фази кривичног поступка који је претходио доношењу пресуде отежано доказивање јавном тужиоцу ВЈТ, када се има у виду да истражни поступак спроводи управо јавно тужилаштво као орган поступка, у ком поступку по одредбама Законика о кривичном поступку се прикупљају докази и спроводе поједине доказне радње на основу чијих резултата после спроведене истраге тужилаштво доноси коначну одлуку о подизању оптужнице или пак доноси одлуку о одустајању од кривичног гоњења, због чега је тада јавни тужилац ВЈТ у Београду ургирала за достављање извештаја о аквизицији података из мобилних телефона више лица, што је при кривичном делу убиства од битног значаја. Потом првостепени суд не даје било какве разлоге о томе да ли је у фази подизања оптужнице тужилаштву било отежано поступање и доказивање без наведених извештаја, без обзира на садржину таквих података, те да ли је коначно до завршне фазе поступка, односно главног претреса, када су достављени извештаји по ургенцији постапујућег судије-председника већа, до тог момента било отежано доказивање тужиоцу, односно утврђивање чињеничног стања суду, без обзира на то да је извештај са податцима из мобилних телефона изведен као доказ на главном претресу.

Поред тога, по оцени Апелационог суда првостепени суд не даје уопште разлоге у образложењу побијане пресуде о томе да је према сведочењу сведока ХХ због протеча времена био онемогућен приступ WhatsApp комуникацији из телефона ..., те да је извештај о екстракцији података из мобилних телефона суду и тужилаштву достављен без те комуникације, те да је тек извештајем Службе унутрашње контороле од 04.01.2021. године утврђено да комуникација путем апликације WhatsApp у телефону ... није била адекватна за коришћење у кривичном поступку пред Вишим судом у Београду и да је тек дана 25.12.2020. године од стране полицијских службеника СУК-а започета анализа садржаја комуникације и током увида у садржај је забележена комуникација ... у периоду од 04.03.2016. године до 04.02.2017. године у виду Viber, WhatsApp порука, слика и видео записа, а о чему се детаљно изјашњавао окривљени ББ у одбрани у просторијама СУК-а у присуству браниоца, те да због истека важности наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп. Пов.бр.155/17 од 08.02.2017. године није ни извршен претрес уређаја и опреме привремено одузетих од ЦЦ. Дакле, првостепени суд у побијаној пресуди не даје било какво образложење о одлучним чињеницама предмета оптужбе, који су по налажењу Апелационог суда у Београду од одлучног значаја за утврђивање чињеница предмета доказивања, због чега су основани наводи у жалби ЈТОК-а изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, посебно одељење за организовани криминал, донете дане 21.02.2025. године.

У поновном поступку првостепени суд ће имати у виду примедбе на које му је овом пресудом указано, те ће након што отклони битне повреде одредаба кривичног поступка, бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне и непротивречне разлоге који ће у свему бити прихватљиви и за Апелациони суд у Београду.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење није разматрао жалбу браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Ђукановића, имајући у виду да је побијана пресуда укинута уважавњем жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, због битних повреда одредаба кривичног поступка које су апсолутне природе.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе чланова 457, 458 и 459 ЗКП.

Записничар-саветник
Александар Багаш, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић